

pörrutas, ja meid omma uhkest ennese õigusest wälja kiskus."

Üks teige hirmsam Piiskoppi läst olli: keit Piiblid Putteruse usjoliiste käest ärrarisuda. Ja sedda tehti ka, küil kawwalusega, küil wäggise. Kolko korjatud Piiblid said siis turrul kattolilide sureks naeruks ärrapöppetud.

Ühhel õhtul tulli minno poeg kajo ja wöttis omma mantli alt ühhe suure kunstlikult hõbbedega ehhitud ramato wälja.

"Siin, armas enma," ütles temma, "on ramat mis Ketserid pühhaks kirjaks nimmetawad. Agga panne kindad lätte, enne kui sa temmasse pudud ja loe üks tossin pühha Maarja palwid, et wahhest kurri sinnust woimust ei sa. Minna ei woinud tedda mitte ärrapöppetada temma on wägga kenaste kirjutud ja malitud ja kalliste hõbbedega ehhitud. Meie olleme sedda tänna mäepealiko von Grenbergi käest wötnud, kes abbikasa ja lastega wangi pandi. Se peab temma sugguwõssa pärrandus ollema ja olla ühhe Brandenburgi kurwirsti prauast, kes sedda selle wanna peaketseri Putterusele kinfunud, nende lätte tulnud. Oh mis illufaste se uhke mäe pealik ja temma ommaksed palluda ostasid, kui ma nende ramatud leidsin, põlwili maas wimaks nad nutsid ja wärrisefid, õige kui kaoks iggawene ello selle ramatoga ärra. Lapsedki kissendasid, agga minna ei karda neid. Siiski, ärrapöppetada ei woinud minna tedda

mitte, wotta sinna hõbbe külllest ärra ja wiska siis tüllesse."

Sedda tahtsin minna ka tehha. Sest isse katolik, arwasin minna Piibli kardetawaks asjaks, ühhe korra agga tahtsin jissewadata. Zummala ärraarwamata juur hallastus tahtis pinmedaid kangekaelsid pattusid melepärrandamisesele sata. Kui ma ramato lahti teggin, langesid mo filmad Apostlite teggude ramato 9, 4 nende Issanda sannade peale: „Saul, Saul mis sa mind taggatusad? Minna ollen Issand tedda sa taggatusad. Se tulleb sulle rasteks astla wasto takka üllesüia!" — Ni kui wiimse kohtopäwa heäl ollid need sannad mo melest.

Raua piddasit ma ramato ommas käes ja ifka tõmmati minno filmad jälle nende sannade peale, kunn wimaks ma kui ommast süddamest Sauluse sannadega hüüdsin: „Issand mis sa tahhad, et ma pean teggema?" Ja minno melest olli, kui hüaks heäl waljuste minno wasto: Tause ülles, minne linna, seal peab sulle ööldama, mis sa pead teggema!"

Minna jäin küil omma kambri agga rahho ei tulnud mulle ei sel õsel, egga üllepea enne mitte, kui minna Issandat otsisin ja leidsin, ja ennast temma ommaks andsin.

Kartus ja halle meel ei lastnud sel õsel und minno filmi tulla, ja kui ma wimaks uinusin, waewasid mind häddalised unnenäod. Ma näggin